

THUIS BEST

Thuis Best

(een schijnvertoning)

Luc Vancampenhout

Never let the truth get in the way of a good story.

Mark Twain

vancampenhout.luc@skynet.be

ISBN: 9789464651652

Coverontwerp: Greet Barrie

© Luc Vancampenhout,2022

1.Redactielokaal (Olga,Jonas,Raoul)

Producer Olga Kesteloot heeft de smoor in. Haar ogen plakken aan het computerscherm, met daarop het kwalijkste bericht dat een producer van een langlopende, succesrijke serie in de maag gesplitst kan krijgen, en dat laat zich meteen ook letterlijk voelen. Liefst slikte ze nu weer de pil die haar psychiater vroeger voorschreef, maar ze heeft die door het toilet gespoeld op bevel van haar huidige holistische therapeute, en nu is ze aange-
wezen op meditatie om negatieve energie uit te scheiden via haar derde chakra. Maar het lukt niet, ze krijgt nu ook hoofdpijn en haar handen beginnen te zweten. Graag een slok whisky nu, uit de speciale fles Springbank in de onderste lade van haar bureau, maar dat zou nefast zijn voor haar maag, die zou protesteren tot hoog in haar slokdarm. Daarom neemt ze nu haar toevlucht tot de meest beproefde methode: de druk die van boven komt, zal ze doorgeven naar onderen. Ze stuurt een sms naar senior writer Jonas Vanuitven en productmanager Raoul Decaluwe. Dan begint ze op haar zitbal te schommelen om de knoop in haar buik los te maken. Ze gorgelt haar mantra “Oooohm”, ze tikt dan de klankschaaltjes tegen elkaar, jodelt nu jammerend: “Oooooooooohm!” Het kabaal is te horen tot bij Jonas en Raoul, die komen aanzetten, gealarmeerd door Olga’s sms: crisisvergadering!
“Oei, nu gaat ze door het lint!” waarschuwt Jonas.
“Neenee, ze gaat transcendent,” zegt Raoul bewonderend.
“En die tjingel-tjangel?”

“Dat zijn klankschalen. En ze heeft een gong ook.”

Dat zint Jonas niet, hij heeft een hekel aan alternatief gedoe, hij heeft een hekel aan Raoul ook, omdat die altijd bij Olga in het gevlj probeert te komen. Ongetwijfeld tot zijn eigen profijt. Oppassen dus met die gozer.

Ze gaan naar binnen, Olga blokkeert haar zitbal, draait haar vuurrode gezicht naar hen toe.

Haar lippen trillen, ziet Jonas, een akelige kwestie.

“Hey Olga, je hebt een nieuwe gong. Speciaal, en hij is veel groter,” fleemt Raoul.

“We gaan hem nodig hebben,” krast Olga, en ze heft de klepel.

Jonas steekt nog bezwerend zijn hand op, maar het is te laat. Olga mept op de gong en nu trilt de hele kamer mee met haar lippen.

Raoul kijkt laatdunkend naar Jonas omdat die de handen tegen zijn oren drukt. Zelf laat hij, om Olga te plezieren, met gesloten ogen en gestrekte nek de klank uitzinderen onder zijn schedeldak.

“Verduveld, Olga, ik was al wakker hoor,” gromt Jonas.

“Je moet niet wakker zijn, je moet zen zijn, kijk naar mij, ik ben zen.”

“Ah, is dat nu zen?” vraagt Raoul. “Waar kun je dat kopen zo’n gong?”

“Mag ik dan weten waarom ik dat sms-bericht kreeg: hoogdringend?”

Olga draait met een dramatisch gebaar het scherm naar hen toe, en ze loeit: “De kijkcijfers !!”

Die staan dagelijks online. Jonas kijkt er nooit naar. Raoul wel, hij weet dat de cijfers al twee maand dalen, maar hij is ervan overtuigd dat dit een tijdelijke terugval is, die ruimschoots gecompenseerd zal worden op het

ogenblik dat de door hemzelf uitgekende heroriëntering volledig zal zijn geïmplementeerd.

“Gezakt met honderdduizend!”

“Een dip. We gaan die counteren,” zegt Raoul.

“Ik luister.”

“Ja, Raoul, hoe ga je dat managen?” vraagt Jonas met zijn serieuste gezicht.

“Walk the line, stick to the plan.”

“In simpel Vlaams: je gaat niks doen!” foetert Jonas.

“Geloof en vertrouwen, de rustige vastheid.”

“Zo staat het er niet, dat heeft die oppertsjeef ervan gemaakt,” sneert Jonas.

“Dat klinkt anders toch wel zen,” zegt Olga.

“Gepikt uit een gedicht van Henriette Roland Holst - van der Schalk, en daar staat niet rustige, maar rustigende: *over de rustigende vastheid die ik vond.*”

“And so what?”

“De dichteres drukt het begin van haar zoektocht uit, de politieker het zelfgenoegzame einde.” En dat is dus wat jij ook doet, Raoultje, denkt Jonas, het wordt tijd dat ik je onderuithaal.

“Voilà-oké, zo kan ie wel weer, Jonas,” repliceert Olga, en ze heft dreigend de klepel.

“Het was tijd dat het eens gezegd werd,” gromt Jonas toch nog.

“Gelijk geven, en dan negeren,” sust Raoul.

Raoul raakt geïrriteerd als Jonas zijn kennis etaleert, hij doet het af als een compensatie van diens proletarische komaf: achtergebleven toestanden en zo, die hele Jonas is een achtergebleven vent, really. Raoul vindt dat zijn verstand scherp is gebleven, zijn geest open, precies omdat hij zich heeft laten buizen aan de unief, terwijl hij

uit zijn burgerlijk milieu toch de goede manieren heeft meegekregen waar het Jonas ten enenmale aan ontbreekt.

Jonas heeft enkele scherp geformuleerde zinnen klaar zitten over perfectief en inchoatief aspect, maar hij spreekt ze niet uit. Hij heeft ondervonden dat zijn tegenstander de grootste bijval oogst als die hem bedenkt met het meest destructieve scheldwoord: het i-woord.

“En dus, zoals je het zelf ook uitstraalt, Olga, we blijven zen,” besluit Raoul.

“Het Tiende Verdiep is in paniek. Ze hebben de cijfers laten analyseren door een robot, een supercomputer met algoritmes en artificiële intelligentie.”

“En het resultaat heb je daar nu op het scherm?”

“Ja Raoul, en het is een ramp!”

“Lees eens voor, Olga, leg eens uit,” vraagt Jonas dan maar.

“Het komt hierop neer: ik versta er noppes van. Dat wil zeggen, met mijn kop, maar mijn buik die verstaat het maar al te goed, of al te slecht.”

“Moeten we dit onderscheid toch niet holistisch corrigeren?” meesmuilt Jonas. “Ik heb gelezen dat er in de darmen ook een soort hersenen zitten, the second brain.”

“Niet mijn darmen, mijn chakra,” riposteert Olga. “Jij met je wetenschap altijd. Esoterische wijsheid, man, lees daar maar eens iets over!”

“Maar tot welk inzicht ben je dan gekomen, ik wil zeggen: je chakra?”

Olga maakt nu enkele wippen op haar zitbal, alsof zij de onheilstijding wil wegpompen uit haar lijf: “Het spook is los, de doem van elke serie, de gevreesde neerwaartse knak. Gevaarlijk, dodelijk.”

“Je bent bang dat het erger zal worden, en nog erger, steil naar beneden?” vraagt Jonas, nu toch onder de indruk van Olga’s opnieuw wanhopig trillende lippen.

Olga schenkt voor Raoul en Jonas een bekertje spa in, zelf neemt ze een lange slok van een troebel drankje: “Berkensap, bij volle maan afgetapt, in Polen, want daar groeien de puurste berken.”

“Krijg je dat ook van je therapeute?” vraagt Raoul.

“Niet krijgen hoor, kopen. Let wel: ze gaat dat persoonlijk halen helemaal in Polen! En naast de chakrameditatie past ze ook de natuurtherapie van wicca toe. Voilà-oké, ze is dus holistisch bezig.”

Jonas drinkt zijn glaasje water zo traag mogelijk, telt tot tien tussen elk slokje, om daarmee te beletten dat hij een guitige of giftige repliek zou plaatsen.

Olga’s sap smaakt blijkbaar onsmakelijk, daarom wacht Raoul tot ze tweemaal gegrimast heeft: “Ik neem toch even de vrijheid om dat negatieve beeld te nuanceren, Olga.”

“En dan neem ik de vrijheid om te zeggen dat ik je vaak genoeg gewaarschuwd heb, Raoul,” zegt Jonas.

“O nee, niet opnieuw die discussie!”

“Jazeker wel, het begint bij het begin, en dat begin was jij,” priemt Jonas naar Raoul.

“Het was tijd voor verandering, nieuwe impulsen, een frisse wind moest er waaien, daarvoor heb je me toch binnengehaald, Olga?”

Ik moest wel, want jij werd van ergens op Het Tiende Verdiep gearachuteerd, denkt Olga. Ik wist nog niet hoe goed je connectie was, ik kon het niet riskeren een steek te laten vallen. Inmiddels weet ik het wel, het blijkt uit je hele air en flair.

Olga heeft ambitie. Op haar vijfenvijftigste, na tien jaar 'Thuis Best', wil ze de volgende tien jaar in een hoger segment produceren. Ze heeft haar zinnen gezet op een prestigieuze zondagavondreeks, ter vervanging van de politierserie 'Klutse', die al twee seizoenen op apegapen ligt, vanwege amechtige scenario's en het hufterige gedrag van de hoofdacteur, die op de set voornamelijk op zoek is naar iemand die hij nog niet heeft beledigd. Ze herinnert zich een uitspraak van Jonas, dat de man maar één gezichtsuitdrukking heeft: een tandarts met tandpijn, die een hekel heeft aan de tandarts. Olga glimlacht onwillekeurig: ja, dat argument kan ze gebruiken om de weg vrij te maken naar haar droom: De Zondagavond.

"Aha, zo breekt zen weer door als een zon door een woelige wolk," fleemt Raoul.

Godverduveld, die krijgt literatuur in zijn kop, denkt Jonas, je zal het nog beleven dat hij wil gaan meeschrijven, met van die melige metaforen en al.

Olga voelt dat Jonas een bijzonder giftige repliek zal geven, en ze pakt hem in snelheid: "Hoe zal je dat precies bedoelen, Jonas, dat waarschuwen en zo?"

Olga wil Jonas niet tegen de haren in strijken; Jonas heeft geen hogere connectie, maar hij is wel de scenarist met het grootste talent en de langste ervaring. Om die neerwaartse knak te keren is hij onmisbaar. Raoul praat veel maar het blad blijft leeg, Jonas schrijft het vol.

"Een frisse wind betekent voor Raoul meewaaien met de actualiteit, er mag geen hot item opduiken of hij wil er een verhaallijn van maken, waar hij dan de personages in moet wringen. En die kramen dan van alles uit wat precies niet uit hun eigen mond komt."

“Richt je rechtstreeks tot je collega, Jonas, zo doen wij dat in een open gesprek.”

“Om het eens helemaal open te gooien, Raoul, jij kent de ballen van wat een scenario moet zijn. Het eerste gebod: *character driven*, niet *plot driven*. Jij kickt op een plot met een straf effect, maar je pleegt roofoverval op de personages. Je forceert het karakter dat al jaren voor hen is ontwikkeld, organisch opgebouwd: *out of character*, dat is een doodzonde, en dat wreekt zich.”

“Kom, kom, Jonas, flexibiliteit, evolutie.”

“Je moet de wetten van het verhaal respecteren, anders gelooft niemand het nog op den duur. Dat is een archetype, man, een narratief archetype.”

Als Jonas eenmaal onder stoom komt, is er geen houden meer aan, Olga weet dat, en daarom probeert ze hem klem te rijden: “We staan waar we staan, Jonas, de kwestie is: wat is de volgende stap?”

“Retour en arrière!”

“Ach neen, man, dat kun je toch niet maken. Fast forward met mijn motto: twist and shift!”

“Geef me een maand, Olga, en ik draai al zijn twisten terug, en ik trek al zijn shiften weer recht.”

Olga voelt de knoop in haar maag weer spannen. Ze heft de klepel en geeft een zachte tik op de gong: “Toch even een waarschuwing, Jonas, je blokkeert het gesprek.”

Raoul voelt zich gesterkt om een idee uit te spreken dat hij al enige tijd heimelijk koestert, riskant maar verbluffend: “Die neerwaartse knak wil ik counteren met een opwaartse knik. Wat zeg ik? Het is geen knik, het is een raket!”

Raoul pauzeert even voor het effect en gooit dan zijn troefkaart: “Maya!”

“Hoor je dat, Olga? Uitgerekend Maya! Dat is geen raket, dat is een duikvlucht!”

Raoul geeft Olga een blik van ‘mep maar weer op die gong’. Dat doet ze niet want het is juist de naam van de voormalige publiekslieveling die de knoop in haar buik strakker aantrekt.

“Hier heeft Jonas wel een punt, eh Raoul? Al moet je niet altijd zo overdrijverig negatief doen, Jonas.”

“Mijn punt, graag?”

“Volgens het laatste Dimarso-onderzoek is juist de populariteit van dit personage fameus gezakt. Heel jammer, Raoul, maar het is zo.”

Jonas grijnst: “En ik kan je zeggen hoe dat komt. Ik heb je gewaarschuwd, Raoul!”

“Jaja, natuurlijk, en zwijg nu maar zeurpiet.”

“Laat hem uitspreken, Raoul, die gong staat hier ook voor jou.”

“Zodus, een kieken is geen mus. Maya was stout, maar ze kon ook lief zijn. Ze kon niet studeren, maar ze was een vechter, ze vond geen job, maar ineens lukte het toch, ze kon een broodjeszaak overnemen en die flopte driemaal, maar de vierde keer niet meer, ze begon goed te verdienen, er waren er die haar hielpen, er waren er die van haar profiteerden, en zoals het hoort, zit de grootste vijand altijd vanbinnen, ze kreeg het te hoog in haar bol, ze ging naast haar louboutins lopen en ze ging failliet. We kregen twee reacties: ‘ocharme toch’, of ‘ze heeft het zelf gezocht’, allebei goed, want precies dat soort reacties willen we bij onze kijkers uitlokken. Een schoon verhaal, soms plezant, soms triestig, maar altijd heel gezellig om te vertellen en te bekijken. Maar dan begon jij ermee te knoeien.”

“Je hebt haar in een kraakpand gestoken, Raoul. Dat was raar, en ik heb nooit echt goed begrepen waarom.”

“Om zijn correcte vriendjeskliek te plezieren, natuurlijk. En om zichzelf te staan beglunderen in de badkamer-spiegel: ik ben toch echt wel volop gedurfd vernieuwend bezig!”

“Sociaal engagement heet dat, meneer, een cruciaal punt in het charter van De Zender.”

“Dit is geen charter, meneer, dit is soap, en je hebt van Maya een cartoonfiguur gemaakt.”

“Ze heeft d'r haar eerst rood moeten verven, en dan groen. Dat was toch wat onnozel eh Raoul, geef nu toe.”

“Je weet toch, Olga, dat De Zender de CII in het leven heeft geroepen, de Cel Integratie en Inclusie?”

Olga weet dat, en ze weet ook dat Raoul zich in die cel heeft gewurmd, zoals hij zich wurmt in elke positie die zijn macht bij De Zender kan vergroten. Misschien heeft hij zijn zinnen wel gezet op h  r job.

“Dankzij mijn verhaallijn hebben we dus in dat kraakpand een arena gecreëerd voor een dakloze, een asielzoeker, een drugsverslaafde.”

“En daar heeft Maya dan elke keer mee gevogeld, bij wijze van onthaal...” grommelt Jonas.

“Je hebt haar wel extreem gemaakt, eh Raoul. ‘Thuis Best’ staat geprogrammeerd in primetime, er is gegeten, afgewassen, huiswerk gemaakt et cetera, en dan gaat de familie er eens voor zitten.”

“Olga, ik ga nu naar mijn computer en ik schrijf Maya uit dat kraakpand. Ok e?”

“Ja, nee, ja, die richting zal het dan wel uit moeten, akkoord, Raoul?”

Raoul zit stokstijf, maar nu zijn het zijn lippen die trillen.

“Raoul? Akkoord?”

Jonas kan het niet laten: “En in de volgende aflevering doek ik heel dat kraakpand op. Ik laat een van die gasten brandstichten.”

Raoul springt op, duikt naar Olga’s bureau, grist de klepel mee en mept hard op de gong.

“Hela, die is van mij, daar moet jij afblijven!”

“Je blokt mij af, Olga.”

Jonas perst opnieuw zijn handen tegen zijn oren: “Onnozelaar! Daar kun je tinnitus van krijgen. Hooligan!”

“Olga, ik heb een schitterend idee voor Maya, maar Jonas begint te tateren en jij geeft me de kans niet.”

Olga weet nu zeker dat Raoul niet zal aarzelen om niet alleen haar gong, maar als hij kan ook haar hele bureau in te pikken.

“Oké, Raoul, ik luister. En jij ook, Jonas, asjeblijft?!”

“Right. Wat is de toestand? Maya is seksueel heel actief. Maar het is geweten dat zo’n vrouw soms ten diepste diepte geen bevrediging vindt.”

“Jawadde, dat is Freud van de Libelle.”

“Jonas! Maar je wilt er toch geen lesbische van maken, Raoul, want daar hebben we al een collectie van.”

“Neenee, ik zal mij ingraven in het karakter en van daaruit een plot genereren, zoals meneer de senior writer altijd predikt.”

“Dat is waar eh, Jonas, zo moet het eh.”

“Right. Back to basics. Wie was Maya toen ze in de serie kwam? Zeg jij het maar, Jonas, jij weet toch alles over de tijd van toen.”

“Een rebelse tiener, ze liep weg van school, ze liep weg van huis. Een plantrekker, een vechter, een overlever, maar jij hebt ermee geknoeid.”

“Beperk je tot de vraag, Jonas. En, Olga, wat is nu een populaire benaming voor zo’n meid, in de volksmond zagezegd.”

“Wordt dat hier een quiz of wat?”

“Een halve jongen?” oppert Olga.

“Precies. En wat zal dan de lijn worden als we deze basis extrapoleren?”

“Ik krijg zo’n heel ambetant vermoeden,” sakkert Jonas.

“En wat is dus haar geheime maar diepste wens?”

“Judo, boksen, karate?” probeert Olga.

“Ze wil een héle jongen worden, een man!”

“Je bent aan het zwanzen, toch?”

“Ik vrees van niet, Olga,” zucht Jonas.

Raoul jubelt: “Maya wordt een man, een transgender!”

Jonas kijkt nadrukkelijk naar de gong, maar Olga is nog niet bekomen van haar verbazing.

“De tijd is er rijp voor! Right on!”

“Toen je voorstelde om van Karel een Karla te maken, heb ik daarmee ingestemd, maar...”

“En nu draaien we dat om: vrouw wordt man, Maya wordt Marnix. En dat wordt dus die raket in de kijkcijfers.”

“Ik vind het riskant. Het kan allemaal verkeerd uitdraaien. Jonas?”

“Je kunt ver gaan, maar aan alles is een grens.”

“We gaan er los over!”

“Of er los onder!”

“De kijkcijfers, daar gaat het hier toch om. Jij denkt dus dat je hiermee die honderdduizend terugwint.”

“En ik doe er meteen honderdduizend bij!”

“Ik ben toch bang dat de kijkers zullen denken dat we niet meer wisten wat te vertellen. Dat we daarom nog

eens hetzelfde gingen vertellen, hetzelfde maar anders, maar eigenlijk toch hetzelfde.”

“Transgender is een toestand, Raoul, geen verhaal,” citeert Jonas uit zijn Tien Geboden.

“Maak er dan een verhaal van, dat is jouw job.”

“Van niks kan ik niks maken, ex nihilo nihil fit.”

“Gaan we weer de intellectueel uithangen, ja?”

Jonas ziet Olga bestraffend knikken, maar hij trekt zich het gevreesde i-woord ditmaal niet aan: “Ik zal het even vertalen, mijnenbeste. Het wil zeggen dat je een motor hebt die stationair blijft draaien, omdat je geen versnellingsbak hebt.”

“Geen verhaal, kom zeg! De kijkers zullen toch willen weten hoe dat nu zit met haar tieten, en hoe ze er een piemel aan gaan zetten.”

“Twee weken, en je verhaalstof is op.”

“En of die piemel werkt.”

“Drie weken.”

“Dat was wel het probleem met het vorige transgender-verhaal ook eh Raoul, hormonen slikken en sessies bij de psycholoog, waar we niets van te zien kregen,” oppert Olga.

“Wegens te saai. En voor de operatie werd Karel naar Amerika gestuurd. En toen Karla terugkwam was het beneden weg en boven stond er al een fameus koppel tieten aan,” vult Jonas gretig aan.

“Echt, Raoul, ik denk niet dat we hier op het juiste pad zitten, toch?”

Raoul incasseert, maar met een geniepige glimlach.

“Even pauze. Gaan jullie een koffie pakken? Dan drink ik nog wat berkensap.”

“Waar is dat goed voor, Olga?” monkelt Jonas.